

לימוד ברזות של גיבורים

עמיחי ונינו הי"ד

עמיחי הי"ד, בנם של מני ורחלי אח לחרות, אלומה, איתי, בניה, אבישי, אלעד ורוני, בן 22 מקצרין, לוחם ביחידת מגלן.

גדל בהרי חברון, נכדם של הרב משה והרבנית מרים לוינגר זצ"ל.

בשנות התיכון למד בישיבה התיכונית בדימונה, בימי נעוריו עברה משפחתו לקצרין שם הדריך בסניף בני עקיבא והכיר את נופי הגולן המדהימים.

לאחר התיכון בחר ללמוד תורה בישיבת אלון מורה ובנה את עולמו הפנימי ואת אישיותו המופלאה. לאחר שלוש שנות לימוד וגדילה בתורה התגייס לשירות ביחידת מגלן.

בשמחת תורה התשפ"ד, לקראת סוף מסלול ההכשרה ביחידה הוזעק צוותו של עמיחי להלחם בכפר עזה, בשעות הראשונות של הקרב והציל חיי יהודים רבים. במהלך הקרב נפצע מפקדו ועמיחי שחילץ אותו נהרג במהלך החילוץ ונפל מות גיבורים.

עמיחי היה אישיות מיוחדת במינה, שילב בתוכו עמקות יוצאת דופן ביחד עם כוחות חיים של שמחה ואור. היה רגיש ומרגיש כל אדם, עם עדינות שנובעת ממעיין פנימי שנובע בלי סוף, גיבור בעמל תורה ויראת שמיים. אהב את הארץ וטייל בכל מרחביה. היה חייל משקייע ומקצוען, כל אתגר וקושי היו עבורו הזדמנויות לתוספת גבורה ועבודת ה', והכל מתוך שמחה על הזכות ליטול חלק בגאולת ישראל. כפי שכתב על המאמץ באימונים בצבא: "זה לא זיעה, אלו דמעות של אלפיים שנה".

אחותו מספידה לו- "בסוכות האחרון שכל אחד שיתף בחידוש שהוא מביא לעולם העדת על עצמך שאתה משתדל לבנות את חיך בלי השפעות של חוץ, כל כולך נאמן לעצמיותך, לדיוקך הפנימי, מנטרל את הרעשים החיצוניים, את הנראות וסולל את דרכך לאור האמת, אין בך טיפה של פוזה, כל כולך על מקומך השלם.

עמיח, כמה עדין היית, איך לא סבלת את הקרב מגע למרות שהיית הכי חזק שיש, היה לך כל כך קשה לפגוע באחרים. כל כולך עדינות שיונקת ממעיין טהור ופנימי.

כמה רגיש היית, תמיד שם לב לנימים הדקים של המציאות, שם לב לכל מי שמסביבך, יודע לחוש בחושים עדינים איפה כל אחד נמצא, למה הוא זקוק, האם הוא נפגע. איזה לב ענקי היה לך, לב קרוב ומרגיש, כולם תמיד רצו להיות בקרבתך."

לאחר נפילתו נמצאו שירים וכתבים רבים שכתב, דרכם נחשפת ומאירה נפשו המיוחדת, מלאת הצימאון לשלימות, לחיים ולקרבת אלוקים. מתוך הספד חברו- "הכתר והכבוד לחי עולמים". ועכשיו מותר לומר שהוא גם שייך קצת אליך. חיים מלאי כבוד. לא כבוד רדוד ונמכר. כבוד אמיתי, אצילי.

כבוד שנקנה ביזע, באחריות על עולם פנימי. ידעת אחי לכבד את החיים ששכנו בתוכך, לתת להם להופיע, לתת להם לעוף. ומהכבוד הזה הענקת לנו, בעצם הקשר איתך. בעצם השיח איתך. לבקש חיים של כבוד, של דרישה, של נאמנות פנימית למה שנכון לעשות. שנזכה ללמוד מעמיחי על ערך החיים והעומק שבהם. לקחת את החיים ברצינות ולתת את המאה אחוז שלנו.

לצפייה בסרטון
סרקו את הברקוד

